

Săptămânal
de
informații,
investigații
și
publicitate

ALERTĂ

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

anul II • nr. 29 • 11 - 17 ianuarie 2006 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Bivolarii noștri, mai fraieri decât ai lor

DANIEL VALERIU

Cazul Gregorian Bivolaru a reușit să ajungă din nou pe primele pagini ale ziarelor, ca și pe micul ecran, în deschiderea principalelor buletine de știri. De astă dată, miza e mai mare decât oricând. Numele lui guru a ajuns să fie asociat cu șansele de integrare a României în Uniunea Europeană. Pare incredibil, dar, ca de obicei, este al dracului de adevărat. Trăim în România doar, nu-i așa? Problema ar trebui pusă, însă, invers. Pornind de la început și văzând cum a fost posibil să se ajungă în acest punct. Gregorian Bivolaru nu a fost inventat ieri sau alaltăieri, ci reprezintă un subiect controversat încă din anii '90, dacă nu luăm în considerare măruntele potlogării pe care actualul disident le făcea pe vremea lu' împușcatu'. Vorbim despre zeci sau sute de scandaluri în care au fost în prim-plan jurnaliști, minori, turiști sau persoane publice. Vorbim despre procese și iar procese (civile, normale), despre luarea cu jașa a Golfului francez de la Costinești, în fiecare an, despre familii care susțineau că Bivolaru le-a alungat liniștea și fericirea. Iar după atâta amar de timp asistăm la un bălci ieftin, la o arestare a lui Bivolaru în timp ce încerca să treacă fraudulos granița, după ce fusese căutat prin toată țara (să nu mai punem la socoteală că până și jurnaliștii știau unde se ascunde), la eliberarea sa și fuga din țară. Nu există decât două variante: ori totul s-a desfășurat cu complicitatea autorităților, ori aceste autorități sunt absolut incompetente și trebuie să acceptăm cu toții că România este un sat fără câini sau, mai bine zis, un sat cu javre. Apoi: cererea de extrădare s-a trimis târziu și făcută absolut de mântuială. Ministerul de Externe n-a trimis nici un protest oficial vizavi de sentința suedeză. Rezultatul: am pus toți capul în pământ și ne-am vâlcărit, care mai de care, că am primit pe nedrept o palmă de la Europa. Ca de obicei, nu e nimeni de vină, nu plătește nimeni. Iar ministrul Macovei și-a schimbat atitudinea la 180 de grade și așteaptă aplauze. Părerea mea despre toată această bătălie de joc? Huo!!!

⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2

⇒ **INVESTIGAȚII** | Lipitoarea lavorski suges nestingherită seva României.....4

⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (XXV).....7

⇒ **ANCHETĂ** | Pământul, „obiectul muncii” pentru mulți escroci.....8

⇒ **SUB LUPĂ** | Magazinul de la parter poate dărâma blocul.....11

Structuri mafiote, dizidențe masonice vs. Sever Mureșan!

pag. 6

SCURTCIRCUIT | pag. 3

„Alerta” oferă pe
tavă polițiștilor
traficantii de droguri

ANALIZĂ | pag. 9

Cazul Bivolaru,
o palmă grea pe
obrazul României

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Milionul lăsat moștenire președintelui Camerei Deputaților, Adrian Năstase, pare să nu mai mire pe nimeni. Nu mai are nici o importanță faptul că biata femeie care făcea, cică, la 90 de ani afaceri cu terenuri mai ceva decât Gigi Becali era, conform modului de trai, mai mult decât săracă. Nu contează că avea datorii la întreținere și stătea într-o garsonieră amătată. Ea era milionară în euro. Și o să descoperim în curând că deținea și o serie de tablouri rare și scumpe, bineînțeles. Nu contează că familia Năstase va mai primi moșteniri de la alte mătuși, unchi și alte rude de la Adam și Eva. Contează doar faptul că s-a abrogat legea ilicitului de pe vremea lui nea' Nicu. Altfel rămâneam fără președinte la Camera, de mulțisor. Și dacă tot ne-am apucat de treabă, o să vă prezentăm în curând cum stau treburile cu moștenirea asta năstasciană. Pe bune.

Se aude prin târg că niște băieți de bine au de gând să înființeze Partidul Comunist Român, în ilegalitate. Cică istoria se repetă. Mai mult decât atât, s-a constituit, se spune, și un organism de conducere, unde se regăsesc nume grele ce vor apărea în curând și în paginile revistei noastre. Prietenii știți de ce.

Premierul Călin Popescu-Tăriceanu a cerut primarului ge-

neral al Capitalei să recomande populației să utilizeze mijloacele de transport public în comun, pentru a evita blocarea circulației din cauza ninsorii și a numărului mare de vehicule, dar și să ridice mașinile care parchează pe traseul RATB. Îl anunțăm pe domnul premier că suntem perfect de acord cu inițiativa domniei sale, mai ales că majoritatea acestor mașini aparțin Guvernului, SPP, Primăriei sau Parlamentului.

Prețul gazelor naturale pe care România îl plătește către Gazprom este mai mare comparativ cu cel plătit de alte țări. La această concluzie se pare că a ajuns și ministrul Economiei și Comerțului, Codruț Șereș, care a declarat recent pentru un post de televiziune că trebuie lămurită problema prețului pe care țara noastră îl plătește pentru gazele rusești. Mai mult chiar, Șereș a precizat că va cere explicații în acest sens companiilor importatoare. Această declarație a venit după ce Ucraina și Rusia au ajuns la un acord în ceea ce privește prețul gazelor naturale. Dacă a uitat, îi reamintim ministrului că acordul a fost semnat chiar de mânuța sa, iar la mijloc a

imprimare o nouă tranșă. Ca să fi fost știrea completă, ar fi trebuit ca și ceasul să fi fost fals, iar dolarii – lire turcești. Habar nu am de ce.

Oficiul European pentru Selecția de Personal anunță organizarea unui concurs pentru corectori de text pentru limba română. Concursul urmărește alcătuirea unei liste de rezervă de 25 de candidați pentru eventualele posturi vacante. Cei interesați trebuie să fie absolvenți ai unei forme de învățământ postliceale sau absolvenți de liceu, cu cel puțin trei ani de experiență. Poate angaja UE oricâți traducători, că tot nu va înțelege cuvintele șpagă, politici, parlamentar, corupție, Vântu sau Patriciu. Sau nu pot înțelege mai mult de 20% din cuvânt.

Virgil Coșeru, 40 de ani, din localitatea Grindu, județul Tulcea, a fost prins de polițiștii de la Isaccea, în timp ce transporta cu căruța 16.000 de pachete de

Constantin Cuciureanu, unul dintre cei mai controversați oameni de afaceri din Botoșani, a fost audiat la DNA, unde i-au fost aduse la cunoș-

Extraordinar, ce mare descoperire... În caz că nu au înțeles mișcarea, le explicăm noi domnilor procurori: exact în acest scop a fost creat programul. Întrebați-l pe băiatul ala cu multe mătuși.

Primarul municipiului Constanța, Radu Ștefan Mazăre, a dat prima sa declarație în dosarul în care procurorii anticorupție îl acuză de abuz în serviciu în legătură cu retrocedarea unor terenuri. La ieșirea de la audieri, Radu Mazăre a susținut, în fața jurnaliștilor, că a dat o declarație de 11 pagini, în care a făcut comparație între modul în care s-au făcut retrocedările în Constanța și, respectiv, în București. Primarul a susținut că retrocedările de terenuri în Constanța au fost „mai legale” decât cele efectuate în București, deoarece, spre deosebire

fost o firmă ce poate fi numită de către unii „căpușă”.

Un arădean a sesizat poliția că tocmai a vândut unui necunoscut un ceas, dar a primit în schimb cinci bancnote de câte 50 de dolari, care s-au dovedit a fi contrafăcute. Polițiștii au reușit să identifice și să-l prindă pe plasator, Sorin George C. (30 ani). La percheziție acasă la el s-au descoperit un calculator și un copiator performant, precum și aproape 150 de bancnote false de câte 50, 20 și 10 \$. În copiator se afla gata de

țigări, care aveau aplicate timbre fiscale de proveniență ucraineană. „Am rămas șocat, mai ales că Virgil Coșeru a fost viceprimar al comunei până în vara anului trecut, când a fost demis cu votul a 10 din 11 consilieri locali pentru că nu făcea nimic”, a declarat primarul comunei Grindu, Costică Sbârciog. Nea Costică, păi la primărie a învățat să fure, bre.

tință învinuirile în Dosarul „Cornul și Laptele”. Omul de afaceri este acuzat de abuz în serviciu și nerespectarea destinației creditelor. Procurorii anticorupție au descoperit, în 2002, că societatea comercială administrată de omul de afaceri a fost selecționată, în mod ilegal, pentru a participa la licitațiile vizând încheierea contractelor „Cornul și Laptele”.

de Traian Băsescu, el a organizat o licitație pentru alegerea evaluatorilor de terenuri și nu a folosit evaluatorii interni, așa cum s-a procedat în Capitală. Ha, ha, ha! Credeam că s-a mutat Vanghelie la Constanța, în primul moment.

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108, Sector 4, București

Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864

alerta_2005@yahoo.com

ISSN: 1582-0432

EDITAT DE
SC ALERTA S&C
B-dul. Carol nr. 57,
Sector 2, București

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Daniel Valeriu

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru, Dorel Moldovan, Dumitru Preda, Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC RODIPET SA
DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro
TIPAR:
Cromoman SRL

scurtcircuit

„Alerta“ oferă pe tavă polițiștilor traficanții de droguri

Nici cel mai răuvoitor observator nu ar putea contesta diminuarea infracționalității stradale din București și din marile orașe. Au dispărut șmenarii din jurul caselor de schimb valutar, găștile de cartier violente au fost dacă nu desființate, cel puțin descurajate, recuperatorii grupați în bandele fraților Cămătaru și Gemeni au fost în cea mai mare parte arestați. Cu toate acestea suntem încă departe de a putea spune că ne simțim în siguranță. Au crescut violența în școli, proxenetismul, traficul de droguri, înșelăciunile și alte infracțiuni economice.

Metodologia poliției și a serviciilor speciale pe linia combaterii traficului de droguri lasă mult de dorit. În același timp aplicarea unor duble măsuri de către instanțele de judecată (vezi cazul heroina pentru VIP-uri) contribuie la lipsa de eficiență a luptei împotriva proliferării traficului de droguri.

Este o axiomă faptul că din rândul drogaților pot fi recrutați infractori capabili de orice, inclusiv de acte teroriste.

Judecând numai după prețurile care se practică pe piața drogurilor din București, rezultă că în ultimii doi ani acestea au variat extrem de puțin, ceea ce înseamnă că se asigură un flux continuu de marfă, iar cei care au căzut în plasa poliției sunt infractori lipsiți de importanță, fără legături cu capetele rețelelor de traficanți.

Polițist-taximetrist-trafficant

În București, practic și-au împărțit orașul pe zone de interes. În cartierul Pantelimon, pe Strada Aurului, la numărul 12, cam pe lângă spital, bila de heroină se vinde cu 250.000 lei. Principalii traficanți sunt Cristi și Katerina (Kati). Cristi locuiește pe Strada Aurului, numărul 12, etajul X, apartamentul 100. Marfa se prepară în casă și se vinde doar la cunoștințe sau în urma unei recomandări telefonice. Dintr-un gram de heroină se obțin 20 de doze (bile). Din câte cunoaștem prin sursele noastre și prin observare directă, atât Cristi cât și Kati cumpără 5 grame de heroină pe tranșă la prețul de 7 milioane de lei, pe care o prepară în bile. Zilnic se vând între 70-100 de bile la aproximativ 20-30 de consumatori. Bărbatul identificat de noi după prenumele Cristi a fost polițist la Secția 13, fiind trecut în rezervă pentru că ar fi bătut, dacă nu cumva tâlhărit, niște comercianți chinezi. Femeia identificată după prenumele Kati are în jur de 45 de ani, este roșcată, cam 165 cm, are trei copii, dintre care unul se ocupă tot cu traficul de droguri. Domiciliată fără forme

legale în zona Piața Bobocica. Pentru a avea o acoperire legală, Cristi lucrează ca taximetrist la firma Taxi – Leone, având indicativul 369, iar numărul de telefon mobil 0723.783.116.

Zona Sălăjan

În zona Sălăjan, traficanții lucrează o idee mai sofisticat. Pe Aleea Patrioților, la numărul 7 sau 17, în fața blocului PM sunt bănci unde în permanență poate fi găsit să spunem negustorul, identificat de noi ca fiind Stănică Petre, în vârstă de 29-30 de ani, circa 180 cm înălțime. A fost arestat 3 luni de zile pentru furt din autoturisme. A fost cercetat de poliție pentru trafic de droguri fără a fi arestat. Drogurile se cumpără de la un anume Ricardo, de etnie romă, în vârstă de 25-26 de ani. Ricardo vine la întâlniri cu diferite mașini de lux, dintre care un W – Passat cu numărul

B-(?)-IAD. Se lucrează în rețea, respectându-se regulile conspirativității. Nu se ține marfa (drogurile) în mașină și nu se iau banii în mână. Se preferă contactele impersonale, respectiv marfa se lasă sub un tufiș, iar banii într-un coș de gunoi, supravegheat, pentru a nu se produce eventuale accidente. Stănică are cam 30-35 de clienți (consumatori) pe zi, iar prețul este de 500.000 lei per doză. Se pare că a fost omul de încredere al lui Sile Pietroi, cunoscut ca unul dintre mahării lumii interlope din Sectorul 3. Afacerile lui Pietroi sunt la limita legalității (în special camătă), dar se știe că nu a fost și nu este implicat în trafic de droguri.

Droguri și proxenetism

Zona Sălăjan – Dristor, mai mulți traficanți de mică anvergură. În top, un anume

Biță în vârstă de 28-30 de ani. Vinde la Dristor, lângă McDonald's și pe Sălăjan, pe Strada Prevederii. Prețul: 500.000 lei per doză. Din investigațiile noastre rezultă că lucrează pentru Fane Auraru, de profesie lăutar, cunoscut în lumea

interlopă. Frații acestuia sunt arestați pentru trafic de droguri și pentru furt.

Cum traficul de droguri merge mână-n mână și cu alte infracțiuni, Biță lucrează și pentru un proxenet. Dan Moldoveanu, căruia îi plasează fe-

tele clienților din zona Hotelului Intercontinental.

Considerăm că astfel de articole trebuie să se încheie fără concluzii. Acestea aparțin ofițerilor din compartimentele de combatere a crimei organizate.

GEORGE DORFI

investigații

„Lipitoarea“ lavorski sugerează nestingherită seva României

Afaceristul-fantomă Constantin Iavorski deține încă monopolul păcurii în România. Nimeni nu știe cine este, cum arată, ce învârte, unde stă. În jurul lui gravitează foști ofițeri de securitate și SRI, care îi protejează afacerile din punct de vedere informativ. Unul dintre ei, fostul căpitan SRI Constantin Alexa, a fost arestat de curând pentru trafic de persoane.

După 1990, țara noastră a devenit un teritoriu al nimănui, dar care avea rezerve și bogății care tentau multe persoane. Pe lângă românii care s-au îmbogățit peste noapte, fără ca nimeni să înțeleagă cum, în zonă s-au pripășit și reprezentanți ai altor popoare, puși pe căpătuială. Lipsa unei legislații adecvate și corupția care domnea la toate nivelurile au făcut ca dorințele acestora să se îndeplinească mai repede și mai ușor decât ar fi crezut. Nu este de mirare că nici vechea noastră „protectoare“, Rusia, nu a scăpat prilejul de a crea aici un nou cap de pod. Serviciile secrete rusești au pus la punct planuri precise și amănunțite pentru a realiza expansiunea către Vest a fostului imperiu. Oameni crescuți la școala KGB-ului au fost trimiși la înaintare și ajutați cu sume enorme și informații exacte pentru ca reușita să fie sigură. Acum, sectoare importante, strategice, ale economiei românești se află sub controlul absolut al reprezentanților Rusiei. Vârful de lance, puțin cunoscut populației țării noastre,

poartă numele de Constantin Iavorski, om de afaceri basarabean, fost ministru al Energiei în guvernul de la Chișinău. Omul de afaceri a lucrat ani la rând pentru oligarhul rus Roman Abramovici, considerat unul dintre cei mai puternici oameni de afaceri ruși și datorită legăturilor sale cu foști ofițeri din KGB.

Monopol pe piața românească

Constantin Iavorski, un afacerist moldovean aflat de unsprezece ani în România, a reușit, prin investiții proprii, să controleze cea mai mare parte a schimbului de mărfuri care se face prin frontiera de est a țării. Și-a dezvoltat atât capacități proprii de transbordare și transvazare peste granița de răsărit, cât și o importantă rețea de transport pentru diverse tipuri de mărfuri: petrol și produse petroliere, aluminiu, deșeuri metalice, lemn, ciment, zahăr, melasă etc.

Totul a început în 1993, atunci când omul de afaceri a înființat firma „Unicom Hol-

ding“ SA. Acționari mai erau soția sa, Larisa, cele două fiice, Olga și Irina, dar și românii Alexandru Orzata și Dan Sulică. Un an mai târziu, firma semna cu statul român un contract prin care devenea furnizor de păcură, necesară încălzirii României. De aici și până la monopolul în domeniu mai erau doar câțiva pași, care au fost parcurși cu o rapiditate incredibilă, cu ajutorul, deloc dezinteresat, al autorităților române, indiferent de culoarea lor politică. Astăzi, afacerile cu păcură pentru România îi aduc lui Iavorski venituri anuale de circa 40 de milioane de dolari.

Scandal înăbușit

De curând, polițiștii ieșeni au declanșat o anchetă referitoare la importurile de păcură pentru Termoelectrica. Deși era cercetată pentru contrabandă, „Unicom Holding“ SA primea în continuare contracte. Nu este de mirare, ținând cont că firma a devenit o adevărată forță, încasând sume de ordinul sutelor de milioane de dolari de la statul român. A reușit de asemenea

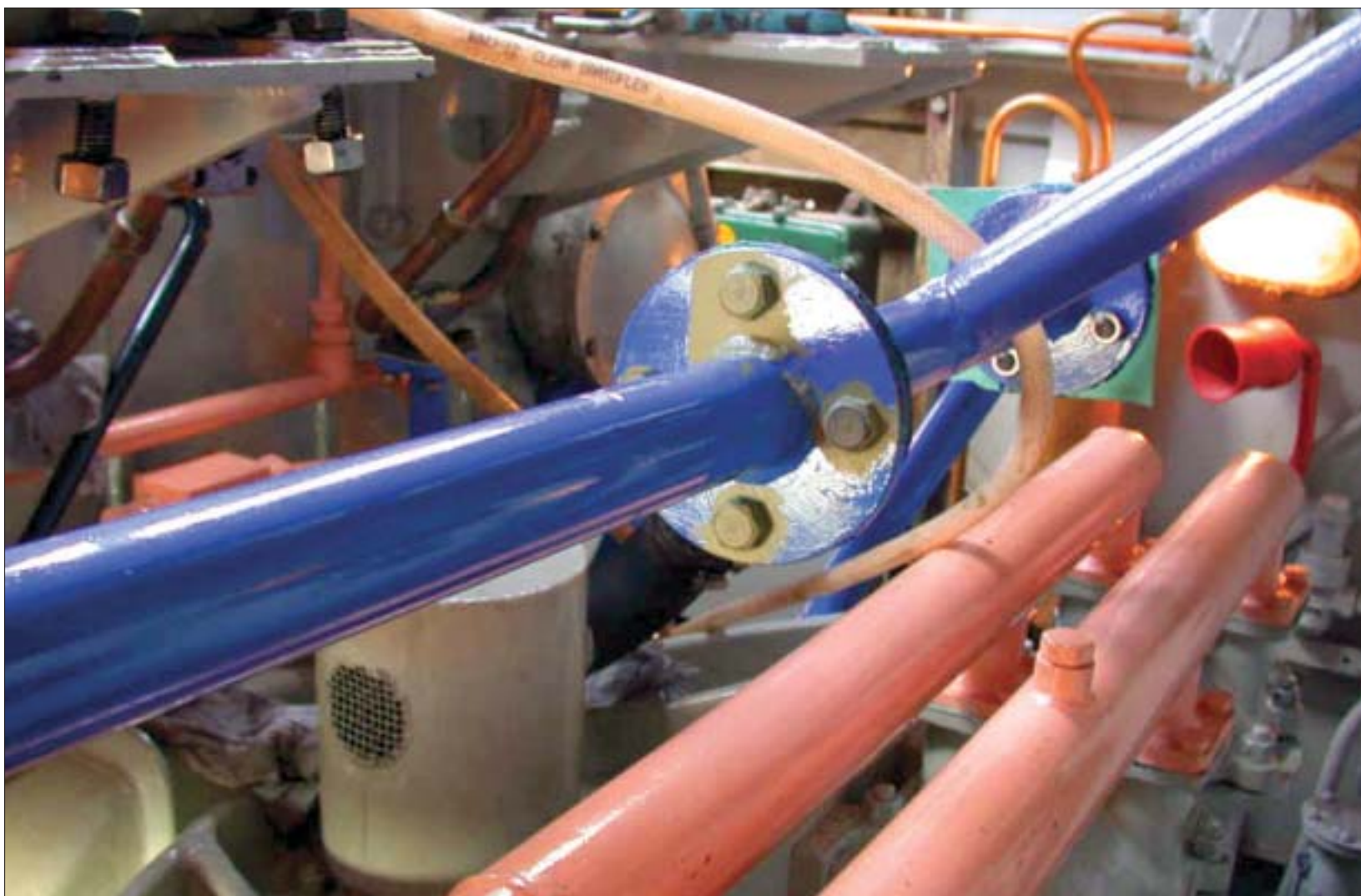
să-i coopteze în afaceri pe foști sau actuali funcționari din domeniul energetic. Între timp, pune pe picioare un păienjenis care avea să-i asigure monopolul și în alte domenii. Se știe că ecartamentul rusesc al liniilor de cale ferată este mai mare

decât cel utilizat în România și în țările din vestul Europei. Sistemul a fost creat de Stalin, ca o protecție suplimentară împotriva unei eventuale pătrunderi a mijloacelor de transport feroviare occidentale în Uniunea Sovietică. Rușii și ucrainenii

au speculat din plin acest amănunt, care le aducea un profit de câteva zeci de milioane de dolari anual. Afacerea lui Iavorski a pus capăt, după mai multe decenii, controlului deținerii de ruși, iar apoi de ucrainenii, asupra sistemului de transbordare pe calea ferată.

Milioane de dolari

În 1994 nu apăruseră nici CONEL, nici Termoelectrica. Sistemul energetic românesc era administrat de Regia Națională de Electricitate, RENEL. După ce a pus la punct sistemul feroviar de transport, Iavorski a devenit principalul furnizor de păcură pe calea ferată. Termoelectrica, societate înființată mai târziu cu rolul de a stabili prețul și firma agreează pentru cumpărarea de păcură, l-a agreeat, în mod constant, pe basarabean. Nu este deloc de mirare, dacă ținem cont de faptul că polițiștii ieșeni au descoperit că patru dintre persoanele care aveau pâinea și cuțitul în societatea de stat se aflau și pe statele de plată ale lui Iavorski. După dispariția Conel, doi dintre ei nu au mai fost angajați la Termoelectrica, așa că au făcut o firmă de proiectări și s-au asociat cu „Unicom“. Pe ceilalți doi, primul șef al Termoelectrica, viitorul consilier al ministrului Industriei și Resurselor, Ion Ungureanu, i-a reangajat, susținând că nu poate pierde

investigații

specialiști atât de buni. De altfel, și Ungureanu a avut tot timpul, o părere foarte bună despre omul de afaceri și despre modul în care firmele sale fac afaceri.

„Unicom“ a început să livreze câteva sute de mii de tone pe an, pentru plata cărora firma nu are de ce să-și facă probleme. Statul garantează creditele externe luate de societate, garanțiile acordate până acum depășind lejer miliardul de dolari.

Organizare de serviciu secret

Crescut la școala lui Abramovici, Iavorski și-a adunat în jurul lui persoane cu funcții de decizie în instituțiile statului cu care făcea sau avea de gând să facă afaceri, dar și foști ofițeri SRI, pentru a obține toate informațiile necesare într-un mod mai puțin ortodox, folosind metodele consacrate ale serviciilor secrete. Pe statele sale de plată se regăsesse fostul director al „Alro“, Alexandru Orzata, fostul ofițer SRI, Gavril Zoicas, Valeriu Velciu, Constantin Alexa, fost ofițer de securitate, reciclat în SRI, unde a deconspirat din proprie inițiativă dosarul Z 4848, dezvăluind că Francisc Baranyi a fost informator al Securității, fiind ulterior îndepărtat din serviciu și acționat în justiție, directorii din fostul Conel, Florin Ștefan Vasilache (fost consilier la Termoelectrica), Stănescu Ioan, Prunaichie George și Georgescu Mihail (director în Termoelectrica) și mulți, mulți alții. Unii au fost angajați la firmele sale, alții au creat firme care s-au asociat cu societățile patronate de Iavorski și lucrează pentru acestea.

Începuturile lui Iavorski

Cel care deține acum un adevărat imperiu pe piața energetică românească a lucrat ani în șir pentru „Runicom“ SA, firmă rusească localizată în Montreux, Elveția, controlată de oligarhul rus Roman Abramovici. Acesta este considerat la ora actuală cel mai puternic și mai influent om de afaceri din Rusia și datorită legăturilor sale foarte strânse cu foști ofițeri KGB și actuali ofițeri FSB. Este de notorietate faptul că Abramovici a fost chiar consilierul financiar al Tatyanei Dachenko, fiica fostului președinte al Rusiei, Boris Elțan.

Firma la care a lucrat omul nostru nu a fost nici ea scutită de scandaluri. „Runicom SA“ trebuie să plătească 17,5 milioane de euro BERD-ului, suma reprezentând o parte din cei 33 de milioane de euro pe care „Runicom“ a pus mâna printr-o inginerie financiară, deturnând astfel banii, susțin agențiile de presă rusești.

Firmele înregistrate în Elveția au intrat și în obiceiul

basarabeanului. Așa se face că la firma „Unipetrol SA“, din Geneva, înființată în septembrie 2000, apare ca asociat Olga Iavorski, fiica lui Constantin Iavorski.

Preluarea controlului

Agent al Constant Oil Ltd din Cipru, „Unicom“ importă anual 600.000 de tone de păcură din Europa de Est, iar în România asigură 50% din necesarul Termoelectrica. În urmă cu doi ani, Termoelectrica i-a oferit lui Iavorski și posibilitatea de a se interpune între producătorul de energie și consumator, pe lângă compensări (păcură și cărbune energetic contra livrării de energie electrică). În acest fel, ca intermediar, omul de afaceri a ajuns să aibă la mână sa importante societăți românești.

În 1994, firma „Marc Trust“ (ale cărei afaceri au fost preluate de „Unicom Holding“), patronată tot de Iavorski, a aplicat același sistem cu RENEL. La vremea respectivă, lista clienților firmei „Marc Trust“ cuprindea peste 60 de consumatori printre care Autodacia Pitești, Romcim, Astra, Șantierul Naval Constanta și Galați, Automobile Craiova, Electrica Fieni, Industria Sârmei etc. După ce ministrul a hotărât încheierea acestui sistem, câțiva directori din RENEL au rămas fără funcții.

Unde-s mulți, puterea crește

La o privire rapidă, legăturile lui Iavorski cu alți afaceriști ruși care preiau o serie de întreprinderi românești pare normală. La o privire atentă însă, se poate recunoaște o acțiune concertată, bine pusă la punct, cu atât mai periculoasă, deci. Să începem cu începutul. În 2000, o firmă pe nume „Dilcor International Ltd“ intră pe piața românească a aluminiului, în încercarea de a achiziționa „Alro Slatina“. Cu puțin timp înainte, cumpărase „Alor“ Oradea, pe care o închisese. De la cine credeți? Bineînțeles, de la familia Iavorski, care păstraseră un procent mai mult decât simbolic, respectiv 0,000005% din acțiuni.

„Dilcor International Ltd“ aparține multimiliardarului în dolari Mikhail Chorny, supranumit regele aluminiului în Rusia și care are afaceri în toată lumea: imobiliare în SUA și Canada, finanțe în Elveția și în paradisuri fiscale, bancă și telecomunicații în Bulgaria și, evident, în Rusia. Citând rapoarte preciza capetele de acuzare ale poliției israeliene, care cerceta „Dilcor International Ltd“, contra lui Chorny: spălare de bani,

extorcare și chiar trafic de droguri.

Oleg Deripaska

Deripaska este prieten și partener de afaceri cu celebrii Boris Berezovski, Anatoli Chiubais, Roman Abramovici și unul dintre cei mai importanți oligarhi ruși ai momentului. Patronul „Rusky Alyuminiy“ s-a implicat și el în fabrica de alumina „Alor“ de la Oradea. „Alor“ Oradea este singurul producător de alumina tubulară din Europa, pe plan mondial existând un singur alt producător – „Alcoa“ (SUA). Tătonează posibilitatea cumpărării și a altor întreprinderi românești în domeniu. Se prefigurează și aici încercarea creării unui monopol de ramură, în același stil cunoscut deja.

Compania „Cemtrade“, o subsidiară a concernului rus „Rusky Alyuminiy“, deține în prezent toate activele la firma „Alor“ Oradea. Acționarii „Cemtrade“ sunt Constantin Iavorski, soția sa, Larisa, și cele două fiice, Olga și Irina, iar acționar juridic – firma din Insulele Virgine Britanice. Obiectul de activitate al companiei „Cemtrade“ este „intermedieri în comerțul cu material lemnos și de construcții“. Noua societate creată de „Rusky Alyuminiy“ prin Iavorski a fost denumită „Alumina“ Oradea. Urmare a majorării prețului energiei electrice, „Alor“ nu a mai putut produce în condiții eficiente și a acumulat datorii imense. În mai 2000, „Cemtrade“ devine acționar majoritar, având drept scop, în primul rând, scăderea costurilor de producție și achiziționarea principalului partener al „Alor“, „Alro“ Slatina. Prima variantă a eșuat deoarece compania „Cemtrade“ nu a reușit, până în prezent, să obțină de la statul român facilități la plată energiei electrice și termice, iar planul lui Iavorski de a achiziționa o termocentrală din Oradea (prin firma „Seven Trust“, creată de Iavorski împreună cu mai mulți foști directori din CONEL) a eșuat și el.

Foto: Ommi Press & Design

Roman Abramovici

Cunoscut mai mult prin echipa de fotbal engleză „Chelsea“ și fost patron al lui Iavorski, magnatul controlează compania „Sibneft“ (Compania Siberiană de Petrol), un colos în lumea afacerilor cu combustibili. Autorul american Jeffrey Robinson, în cartea sa „The Merger“, care detaliază „conglomeratul internațional al crimei organizate“, menționează că Abramovici este foarte apropiat de Boris Elțan, fiind consilierul financiar al Tatyanei Diacenko, fiica fostului președinte rus. Mai mult, el este asociat și cu Leonid Diacenko, soțul Tatyanei. Documentând activitățile crimei organizate

rusești, Robinson scrie că, la mijlocul anilor '90, când Kremlinul s-a hotărât să vândă rafinăria „OMSK Oil“, patronată până atunci de stat, „Sibneft“-ul lui Abramovici a fost actor într-o poveste sinistrală. Practic, directorul general al rafinării „OMSK“ s-a opus vânzării acțiunilor statului și a sfârșit „plutind cu fața în jos“ într-un râu. „Sibneft“ a cumpărat apoi pachetul majoritar al rafinării „OMSK“, iar vânzările de petrol s-au făcut printr-o firmă din New York, numită „Belka Energy“, și o companie rusească numită „Runicom“, care este aceeași companie unde a lucrat și Constantin Iavorski, actualul patron al holdingului „Unicom“, deținătorul

monopolului pe combustibili lichizi și pe transporturile industriale pe calea ferată de pe granița de est a României.

Pe banii noștri

Din datele oficiale rezultă că numai în ultimii trei ani volumul creditelor cu garanția statului luate de producătorii de energie electrică și termică depășește un miliard de dolari. Bani din credite sunt folosiți pentru a le plăti acestora păcură și gazele aduse din import. Una dintre firmele care au beneficiat de pe urma creditelor cu garanție guvernamentală este „Unicom Holding“, proprietatea omului de afaceri moldovean Constantin Iavorski.

FLAVIU BERENY

Nota bene

Firmele lui Iavorski

- ◆ „Pentacon“ SA, Str. Nicolae Caramfil nr. 63A
- ◆ „Unicom Holding“ SA, Str. Nicolae Caramfil nr. 63A
- ◆ „Cemtrade“ SA, Str. Nicolae Caramfil nr. 63A, etaj 3
- ◆ „Unicom Tranzit“ SA, Str. Nicolae Caramfil nr. 63A, etaj 2
- ◆ „Unicorp“ SA, Str. Sfinții Voievozi nr. 55
- ◆ „Unicapital“ SA, Str. Școala Herăstrău nr. 63A, etaj 4
- ◆ „Romanian Custom Services“ SA, Str. Nicolae Caramfil nr. 63A
- ◆ „Marc Trust“ București SA, filiala Constanța SA, Constanța, Str. Caraiman nr. 2
- ◆ „I.B.S. Errand of Customs“ SA, Galați, Str. Regiment 11 Șiret, bloc C11, ap. 2

- Serviciile secrete rusești au pus la punct planuri precise și amănunțite pentru a realiza expansiunea către Vest a fostului imperiu
- Afacerea lui Iavorski a pus capăt, după mai multe decenii, controlului deținut de ruși, iar apoi de ucraineni, asupra sistemului de transbordare pe calea ferată
- Constantin Iavorski, un afacerist moldovean aflat de unsprezece ani în România, a reușit, prin investiții proprii, să controleze cea mai mare parte a schimbului de mărfuri care se face prin frontiera de est a țării
- Crescut la școala lui Abramovici, Iavorski și-a adunat în jurul lui persoane cu funcții de decizie în instituțiile statului cu care făcea sau avea de gând să facă afaceri, dar și foști ofițeri SRI.

dezvăluiri

Structuri mafiote, dizidențe masonice versus Sever Mureșan

Pe măsură ce înaintăm în ancheta privind Banca Dacia-Felix, care a trecut dintr-o mână în alta, cu o ușurință suspectă, ne lovim de tot mai multe perdele de fum ridicate, să recunoaștem, cu inteligență, de grupuri de interese care au fost la un moment dat grogarul sistemului bancar românesc.

Așa cum am încercat să demonstrăm în articolele precedente dedicate dosarului Dacia-Felix, principalul obstacol față de jecmânirea băncii a fost Sever Mureșan. Între anii 1995 și 2000, Sever Mureșan a stat în centrul unei campanii de presă mai mult decât ostile. Violența materialelor publicate în legătură cu Sever Mureșan ridică semne de întrebare. Suntem îndreptățiți să ne exprimăm îndoiala în legătură cu prezentarea și la rigoare cu judecarea dosarului Dacia-Felix, doar din punct de vedere al unor operațiuni financiar-bancare.

O bancă puternică nu convenea tuturor

Vom aminti că o bancă puternică privată ar fi putut contribui, în prima parte a anilor '90, la relansarea întreprinderilor românești, printr-o politică inteligentă de creditare-refinanțare, ceea ce, în mod evident, nu era pe placul anumitor cercuri

sau grupuri de interese. Subliniem faptul că în perioada la care ne referim, România, din cauza mineridelor, din cauza refuzului clasei politice de a se lansa într-o politică europeană și nord-atlantică, avea în majoritatea cancelariilor guvernamentale o carte de vizită extrem de proastă.

Sever Mureșan nu era doar principalul investitor de la Banca Dacia-Felix. Legăturile acestuia cu politicieni din SUA, din anturajul familiei Bush, erau bine cunoscute și stânjeau grupurile de interese, inclusiv serviciile secrete (nu neapărat românești), care vedeau România în sfera de influență a Moscovei. Rezidențele spionajului rusesc vor fi fost fără îndoială îngrijorate de faptul că Sever Mureșan i-a invitat în România pe fostul președinte al SUA George Bush și pe fostul secretar de stat James Becher, pentru un turneu de tenis „diplomatic”.

Altă bancă, același scenariu

În același timp cu debutul scandalului de la Dacia-Felix, opinia publică era preocupată și de alt scandal financiar-bancar, prăbușirea și în cele din urmă falimentarea Credit-Bank. La prima vedere, între cauzele care

au dus la prăbușirea Credit-Bank și cele care au dus la blocarea Băncii Dacia-Felix nu pot fi stabilite legături. În realitate s-a acționat printr-un mecanism asemănător. În ambele bănci s-a instaurat și dezvoltat un conflict intern care i-a opus pe acționarii unii împotriva celorlalți, apoi au intrat în blocaj, urmat de recuperarea acestora sau,

după caz, a unor însemnate părți din patrimoniul.

Mecanismul la care ne referim fusese aplicat în Italia, de cercuri mafiote și dizident-masonice, în cazul băncii Ambrosino. Să fi fost o simplă întâmplare faptul că unul dintre grogarii Băncii Dacia-Felix, Ion Ilie Mania, avea cetățenie italiană și era implicat în afaceri

de coloratură mafiotoasă? În cazul Credit-Bank, se ridică o problemă care privea siguranța națională. Multe dintre creditele acordate de această bancă, în special în Transilvania, erau garantate cu terenuri. Întrucât mulți dintre cei care primiseră creditele nu au putut să le ramburseze, o mare parte a acestor terenuri în special în zona Baia-

Mare – Sighetul-Marmației au ajuns în proprietatea băncii. Ar fi interesant de văzut în mâinile cui au intrat aceste terenuri după falimentarea Credit-Bank.

Misiune masonică

Vorbem despre o anumită filieră dizident-masonică, implicată în prăbușirea și ulterior preluarea băncii. Banca Ambrosino din Italia s-a implicat direct în prăbușirea Băncii Dacia-Felix, concomitent cu sprijinirea lojii masonice separatiste (numai pentru Transilvania) condusă de cetățeanul francez de origine maghiară Andre Szekesvary.

În 2006, făcând parte din NATO, aflându-ne în fața integrării în Uniunea Europeană, gândim altfel. În prima parte a anilor '90, problema mișcărilor separatist-autonomiste nu era o glumă.

Pentru cercurile autonomist-separatiste, inclusiv pentru cele masonice (nu ne referim la Marea Lojă Națională), distrugerea primelor bănci particulare din România, compromiterea unor personalități care la rigoare puteau fi privite ca emisari oficioși ai SUA, cum a fost Sever Mureșan, erau misiuni care se impuneau a fi îndeplinite. (va urma)

GEORGE DORŃI

top secret

Agentii nostri ilegali – adevărații 007 (XXV)

– Biografia reală (continuare) –

De la Agronomie ne-am mai plimbat prin București, apoi ne-am îndreptat spre locuința unchiului lui Florin, fratele domnului Andeescu.

A fost un alt prilej de a mai cunoaște un cartier – Balta Albă, ceva deosebit pentru niște provinciali, un cartier care, după cum am înțeles, și m-am convins de fapt, era mai mare decât Buzăul nostru medieval, dar rămas mult în urma altor localități din țară. Apartamentul în care am intrat era superb. Patru camere pe hol, la etajul 9, imense, cu un balcon care-ți oferea o priveliște de invidiat spre lacul IOR. În jurul blocului și al lacului, numai copaci și multă verdeață. Tocmai înfloriseră teii, iar atmosfera părea un nor de parfum amestecat care te îndemna la visare și impunea speranță și încredere în viață. Mă gândeam deja la zilele și anii care vor urma dacă reușeam la facultate. Oare tot orașul era la fel de frumos? Așa se părea, căci erau și alte cartiere la fel de frumoase, poate chiar și mai și.

Simțeam cum explodează în mine dorința de a mă întoarce în curând, de a reuși, iar ulterior de a reveni printre teii și

Eram amândoi tobă de carte. M-am întors apoi acasă, mi-am pregătit geamantanul și am stabilit împreună cu Silviu ora la care urma să plecăm la Buzău

castanii care umpleau bulevardele și parcurile orașului. Și, cine știe, poate că ulterior aș fi meritat să rămân definitiv printre ei. M-am trezit însă din visare tocmai când Florin ne-a invitat la masă pe toți. Am mâncat, apoi am văzut câteva filme la un video player, pe care unchiul lui Florin tocmai îl adusesse de-afară, pe unde umbla destul de des în interesul serviciului. Ne-am culcat târziu. Ziua fusese destul de încărcată, dar mi s-a părut utilă și promițătoare. A doua zi am plecat la Buzău, iar de acolo la Pleșcoi. Peste o săptămână urma să ne întoarcem la adevărata bătălie. M-am apucat iarăși să învăț. În două zile am repetat toată materia pentru examen apoi m-am întâlnit cu Florin. Și el învăța ca și mine la aceleași materii. Două zile ne-am ascultat reciproc și am exersat în tot felul de probleme la matematică și fizică. Am reluat toate problemele apărute în diverse reviste pe parcursul a cinci ani. Eram amândoi tobă de carte. M-am întors apoi acasă, mi-am pregătit geamantanul și am stabilit împreună cu Silviu ora la care

Am căutat sălile de examen, ne-am urât succes reciproc apoi am intrat pe terenul de luptă. Probele scrise și oralul au durat cam patru zile, apoi spre seară s-au afișat listele

urma să plecăm la Buzău. Mi-am luat rămas bun de la ai mei și de la unchiul Valerică, apoi am plecat la Buzău, la Florin.

Domnul Andeescu urma să ne ducă tot el la examene, cu mașina. Spre seară am ajuns în Balta Albă la fratele său. Domnul Andeescu ne-a trimis mai

unchiul Valerică, apoi am plecat la Politehnică. Eu și Florin am rămas aici iar Silviu s-a dus la Agronomie. Am căutat sălile de examen, ne-am urât succes reciproc apoi am intrat pe terenul de luptă. Probele scrise și oralul au durat cam patru zile,

apoi spre seară s-au afișat listele. Deja nu-mi mai făceam probleme căci știam ce făcusem și cum răspusesem la toate subiectele. Siguranța care pusese stăpânire pe mine îmi dădea o liniște sufletească pe care n-o simțisem niciodată. Așteptam nu să văd dacă reușisem, ci mai degrabă cu ce medie.

Listele de la Electronică și Mecanică erau afișate pe ușile

Am alergat amândoi, fiecare la listele facultății la care dăduse examen. M-am uitat direct în capul listelor. Eram al șaptelea, cu 9,25

și geamurile facultății foarte aproape unele de altele. Domnul Andeescu s-a oferit să le vadă el iar noi să așteptăm, undeva în curte. Și Florin reușise sigur, dar era la fel de curios ca și mine să-și vadă media. Au urmat câteva zeci de minute de așteptare, care mi s-au părut o veșnicie. Zâmbetul și bucuria cu care s-a întors domnul Andeescu de la liste vorbeau de la sine. Ne-a îmbrățișat pe amândoi, cu aceeași afecțiune, fără să mai rostească nici un cuvânt, ne-a mai privit o dată părintește apoi reuși să rostească doar o

singură frază: – Bravo, eroilor!

În următoarele secunde ochii i se umplură de lacrimi și ne sărută pe amândoi.

Eforturile mele conjugate cu cele ale lor, financiare, dăduseră roade. Beneficiarul lor eram eu, luptătorul care deschisese o breșă în cetatea destinului

– Cu ce medie? am țipat și eu și Florin în același timp.

– Sunteți amândoi printre primii. Duceți-vă, singuri, să

vedeți! Eu vă aștept în mașină.

Am alergat amândoi, fiecare la listele facultății la care dăduse examen. M-am uitat direct în capul listelor. Eram al șaptelea, cu 9,25. M-am dus spre Florin, care tocmai se îndrepta spre mine.

– Am luat 9,10. Sunt al zecelea. Nici nu mă așteptam. Hai, la mașină!

Am plecat toți trei spre Agronomie să ne întâlnim cu Silviu. L-am găsit destul de greu în aglomerația din fața listelor. Intrase și el cu o medie destul de bună, 8,70. Ne-am fe-

licitat reciproc, apoi am plecat cu domnul Andeescu spre Herăstrău, unde urma să servim masa, masa învingătorilor.

A fost ceva fantastic. Lumină, veselie, muzică și șampanie. Domnul Andeescu a dat o masă pe cinste. Am băut pentru prima dată șampanie și am aprins prima țigară. Nu mai știu ce gust au avut, dar de atunci am început să fumez. Ne-am culcat seara târziu iar a doua zi am plecat la Buzău. Eram în culmea fericirii. Părinții și unchiul Valerică se puteau, într-adevăr, mândri cu mine. Îi satisfacusem pe deplin. Eforturile mele conjugate cu cele ale lor, financiare, dăduseră roade. Beneficiarul lor eram eu, luptătorul care deschisese o breșă în cetatea destinului. Aveam deja un certificat de intrare, un certificat pe care trebuia să-l folosesc însă așa cum mă obliga el prin clauza de liberă trecere pe care mi-o impusese.

SORIN V. TEODORESCU

Pământul, „obiectul muncii“ pentru mulți escroci

De câte ori și câtor persoane poate fi vândut același teren agricol? Conform legii, o singură dată și obligatoriu printr-un act notarial.

Bine, dar suntem în România, ar putea fi reformulată întrebarea. În cazul asta același teren evident poate fi vândut de mai multe ori și evident prin același notar public. Nu vă vine să credeți? În cazul acesta vom reda un caz din județul Teleorman, mai precis din comuna Bujoreni.

O dată și încă o dată

Pe data de 15 august 2004, între Stamen Floarea în calitate de vânzător și Viorel Țurcanu în calitate de cumpărător s-a încheiat un precontract de vânzare-cumpărare prin care se vindea un teren agricol intravilan de 2,75 ha, situat în comuna Bujoreni. Concret, Stamen Floarea îi vindea domnului Țurcanu Viorel respectivul teren, contra sumei de 2.500 euro, sumă care s-a achitat integral în momentul semnării precontractului (facsimil 1).

Prin același document, părțile se obligau ca în termen de 6 zile să se prezinte la notariatul public pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Din acest moment intrăm într-un roman polițist. Fosta proprietară nu se prezintă la

nici un notariat și pe data de 23 august 2004, prin încheierea de autentificare numărul 2.650, de la Biroul Notarial Radu Anișoara din Teleorman, vinde același teren agricol din comuna Bujoreni altei persoane, care evident era cumpărător de bună-credință (facsimil 2).

Conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu această ocazie, rezultă că suma pe care a încasat-o Stamen Floarea a fost de 3.500 de euro și s-a achitat integral.

Și iarăși

Să rezumăm: pe data de 15 august 2004, doamna Stamen câștigă 2.500 de euro pentru un teren din comuna Bujoreni, iar pe 23 august 2004 câștigă 3.500 de euro de la alte persoane, vânzându-le același teren. În contractul de vânzare-cumpărare (facsimil 3) se specifică că terenul era degrevat de orice sarcini, deși, așa cum am arătat, pentru acesta se primiseră în aceeași lună 2.500 de euro. Poate este un caz banal care ar trebui rezolvat doar prin justiție, fără implicarea presei. Necazul este că speța despre care povestim nu se rezolvă și săpând puțin pe teren am descoperit că din același teren se mai vânduseră 5.000 de metri pătrați, către o altă persoană, cu o chitanță de mână.

Legea este pentru alții

Alte date și informații, insuficient exploatate până în prezent, relevă faptul că terenul vândut de Stamen Floarea ar fi fost obținut prin fraudă la legile de retrocedare, titlul de proprietate fiind în acest caz lovit de nulitate absolută.

Nu știm câte cazuri de acest gen sunt pe rolul instanțelor din țară, dar constatăm că Legea retrocedării prost făcută

și mai prost aplicată a provocat mai multă dezbinare decât unire în statele românești. Fără a ne lansa în speculații de natură judiciară, folosind doar argumentația bunului-simț, este evident faptul că ne aflăm în cel mai bun caz în fața unei infracțiuni de înșelăciune. Ne întrebăm dacă în comuna Bujoreni există primărie, post de poliție și în general dacă s-a auzit despre obligativitatea respectării legii?

IONEL HRYNICZUK

Cazul Bivolaru, o palmă grea pe obrazul României

Nici în ceasul al 12-lea, Monica Macovei nu ia măsurile ce țin de abc-ul funcției sale

Fie este o trăsătură de caracter națională, fie este un comportament indus de incertitudinea nesfârșitei tranziții, dar ne isterizăm foarte repede în fața unor evenimente, în special externe.

Reacția ministrului Justiției și a președintelui CSM față de decizia Guvernului Suediei de a acorda azil politic lui Gregorian Bivolaru, liderul spiritual al MISA, condamnat în România pentru raporturi sexuale cu o minoră și trafic de persoane, a fost nu doar disproporționată, ci de-a dreptul penibilă. Cei doi demnitari trebuiau să protesteze față de decizia Suediei de a acorda azil politic unui infractor care s-a sustras inițial cercetării penale și ulterior executării pedepsei, nu să-i amenințe pe procurorii care au instrumentat cazul cu anchete pe linie profesională.

De ambele părți ale baricadei

Oricât de simpatizată este doamna Monica Macovei pentru reforma din Ministerul Justiției, pentru voința politică de a combate corupția, nu se poate trece cu vederea faptul că a fost

președinta APADOR-CH și în această funcție l-a apărat pe Gregorian Bivolaru, considerat a fi o victimă a abuzurilor justiției din România. De altfel, se spune că printre documentele pe care avocații lui Bivolaru le-ar fi depus în Suedia, cele provenind de la APADOR și care îl dezincrimau pe marele guru au avut o importanță deosebită. Nu este pentru prima dată când demnitarii români apar în dublă ipostază, dar din punct de vedere politic este cea mai jenantă. Pentru prima oară din 1992, un cetățean român a obținut statutul de azilant politic. Acest lucru înseamnă că domnul Bivolaru a încercat ca în România să desfășoare o activitate politică și a fost persecutat și împiedicat de autorități. Este adevărat că autoritățile, în speță Ministerul Sănătății, nu și-au dat acordul față de tratamentul prin urinoaterapie, pe care îl propăvăduia Bivolaru sau, mai pe românește spus, nu au fost de acord să se bea pișat. Față de această acțiune politică a lui Bivolaru, înțelegem atitudinea Guvernului regal al Suediei, unde fenomenul MISA este destul de puternic și la urma ur-

melor adepții acestei fundații reprezintă un număr de alegători în cuva electorală.

Un pion periculos

Insistând pe activitatea politică a lui Gregorian Bivolaru, menționăm că acesta a fost în spatele unei reviste antimasonice, ceea ce în secolul XXI pu-

ne semne de întrebare asupra unor eventuale forțe obscure care să-l fi folosit pe marele guru pentru alte obiective, deocamdată nedecelabile.

În ceea ce privește încălcarea drepturilor omului față de Bivolaru avem, sperăm cel puțin, dreptul la o opinie separată. Gregorian Bivolaru și adepții

săi, inclusiv cei din Ministerul Justiției, au încălcat drepturile omului, mai ales dreptul la liberă exprimare, zeci de ziariști și mai multe publicații cum ar fi Evenimentul Zilei, România Liberă, Ziua, Academia Cațavencu, Oglinda, Informații Secrete au fost hărțuiți în sute de procese ale calomniei intentate de Gregorian Bivolaru și de fundația MISA.

Justiție cu două fețe

Pentru a demonstra pătrunderea, pe care noi o considerăm periculoasă a adepților și simpatizanților lui Bivolaru în justiție, vom menționa că același ziarist a fost judecat în paralel de două instanțe, într-un proces cu Bivolaru (așa-zisă calomnie) fiind pronunțate două decizii contrare (una de achitare și alta de condamnare la amendă penală).

Incredibil, dar nici o oficialitate a Ministerului Justiției nu a sărit în aer față de o astfel de măgărie. Gregorian Bivolaru nu a fost persecutat, ci ajutat de justiție. Așa se explică faptul că după prima arestare a fost eliberat pentru un așa-zis viciu de procedură, după care a părăsit fraudulos România.

Amintim că primul semnal de alarmă asupra fundației MISA și asupra lui Gregorian Bivolaru l-a tras fosta UM 0215 a MI, încă de la începutul anilor '90, când această mișcare se organiza la Durău. Nici în prezent nu s-a descoperit originea fondurilor care au servit pentru organizarea MISA.

Guru cu discernământ diminuat

În ceea ce privește persecuțiile la care ar fi fost supus Gregorian Bivolaru din partea regimului comunist, înainte de 1989, presupunem că se referă la o arestare de către miliție, pentru răspândirea de materiale pornografice. Puțin probabil că regimul Ceaușescu s-ar fi prăbușit din cauza circulației unor reviste pentru adulți provenind de la Gregorian Bivolaru care, a dracului coincidentă, le avea din Suedia.

Din câte se cunoaște, Gregorian Bivolaru a fost supus unei expertize medico-legal-psihiatrice, în urma căreia a fost declarat cu discernământ diminuat.

Subliniem că expertiza menționată nu a fost contrazisă printr-o altă expertiză, deci din punct de vedere judiciar capacitatea de discernământ a lui Gregorian Bivolaru și de exercițiu, ne-am permite să adăugăm, rămâne sub semnul întrebării.

Ministerul Justiției, Parchetul General, Ministerul de Externe au datoriat de a semna la Guvernului Suediei grava eroare săvârșită în acordarea de azil politic pentru Gregorian Bivolaru, iar doamna Monica Macovei ar trebui ca, cel puțin în public, să nu mai facă legături pe care dânsa le consideră subtile între cazul liderului spiritual al MISA (fostul ei protejat de altfel) și integrarea României în Uniunea Europeană.

GEORGE DORŃI

Trafic internațional de droguri curmat de autoritățile române (III)

În toamna lui 2000, Karamagarali Mihaela împreună cu Badea Petre s-au deplasat în Turcia și s-au cazat la hotelul Iahuz, în Istanbul.

Aici, Karamagarali Halit le-a solicitat celor doi să introducă în România heroină, fără să precizeze cantitatea.

În perioada imediat următoare, Karamagarali Halit, care fusese recrutat de PKK (Partidul Muncitorilor din Kurdistan), a fost contactat de omul de legătură și împreună cu alți doi membrii PKK i-au predat cantitatea de 50 de kg heroină care era dispusă în două geți. Ulterior, Karamagarali Halit i-a dat lui Badea Petre și soției acestuia, Badea Nicoleta, câte 4.000 de mărci germane, sume ce constituiau banii necesari introducerii heroinei în România.

Drogurile ajung în România

Pentru a realiza acest lucru în condiții de siguranță, Karamagarali Mihaela și Badea Petre au apelat la serviciile unui conductor de tren, care efectua un voiaj pe ruta București - Istanbul și retur, căruia i-au plătit suma de 1.000 de mărci germane, întrucât i-au lăsat să ascundă drogurile într-un loc din partea frontală a vagonului, la cărbuni.

La Giurgiu, conductorul Pancu Dumitru l-a ajutat pe Badea Petre să scoată heroina din

locul în care fusese ascunsă și să o pună înapoi în geți.

Ajunși la București, Karamagarali Mihaela și Badea Petre au fost așteptați la Gara de Nord de Badea Gheorghe, vărul lui Badea Petre.

De la Gara de Nord, Badea Nicoleta, căreia îi revenea rolul de șofer, i-a transportat pe Karamagarali Mihaela, pe Badea Petre și pe Badea Gheorghe la Foișorul de Foc, la locuința lui Badea Gheorghe.

La locuința lui Badea Gheorghe, Karamagarali Mihaela și Badea Petre au luat din

autoturism cele două geți în care se găseau drogurile și le-au ascuns într-un beci din ultima cameră.

„Veniți să ridicați marfa de unde știți“

După aceasta, Karamagarali Mihaela a ieșit, împreună cu Badea Nicoleta, și de la un telefon public Karamagarali Mihaela a apelat la un număr de telefon pe care-l primise de la soțul ei din Istanbul.

Convorbirea telefonică a fost foarte scurtă: „Veniți să ridicați marfa de unde știți“.

nic cu soțul său în Istanbul și i-a explicat situația în care se aflau.

Acesta i-a cerut Mihaelei să folosească parola „sun din partea lui Bairam“.

Procedând cum a fost învățată, aceeași voce i-a răspuns, binevoitor, vin imediat.

Destinația: Paris

Din nou heroina a fost scoasă din beci și așezată în două geți, pregătită de „predare“, dar au constatat că lipsește 1 kg de heroină.

La scurt timp și-a făcut apariția un autoturism „decapotabil“, din el au coborât doi bărbați și au cerut să li se aducă marfa. Au apărut discuții cu privire la dispariția unui kilogram de heroină. Totul s-a aranjat când Badea Petre l-a apelat pe Karamagarali Halit la Istanbul și i-a făcut cunoscut incidentul. Acesta, calm, i-a spus că pentru această lipsă Badea Petre este dator să facă încă un transport, fără plată.

În decembrie 2000, Badea Petre și Badea Maria au introdus în România 20 kg de heroină pe care le primiseră la Istanbul de la Karamagarali Halit.

La București, Badea Petre a fost așteptat de Badea Nicoleta, care cunoștea natura transportului și împreună au plecat cu autoturismul în satul Pădureni, județul Giurgiu, unde au așteptat apelul telefonic de la Karamagarali Halit.

Acesta a dat dispoziție ca heroina să-i fie predată lui Năstase Vicențiu, care urma s-o transporte la Paris cu ocazia unui voiaj în 22 decembrie 2000.

„Marfa“ i-a fost predată imediat ce Năstase s-a prezentat la locul indicat.

Conducătorul de tren Năstase l-a încunostințat și pe colegul său, Sfetcu Alexandru, despre „marfa“ care trebuia transportată la Paris, lucru cu care acesta a fost de acord.

IOAN COSMULESCU

sub lupă

Proprietarul de apartament nu-și cunoaște drepturile Magazinul de la parter poate dărâma blocul

Este imposibil să te plimbi 10 minute pe jos în orice zonă a Capitalei, fără să vezi un magazin, cu condiții mai mult sau mai puțin decente, amenajat într-un apartament de la parterul blocului, sau chiar în holul de la intrare. Și afirmația este valabilă pentru orice oraș sau orașel al țării. Este bine, este rău? Depinde. Din când în când, câte un locatar se mai revoltă din cauza gălăgiei sau mizeriei. Aproape toți, însă, privim aceste magazine de parcă ar fi căzute acolo din cer, fără să știm că ele au, cel puțin teoretic, acordul nostru pentru construcție și funcționare.

Baza legală

Asociațiile de proprietari sunt organizate și funcționează în baza Ordonanței de Guvern nr. 85/2001. Ordonanța spune clar că închirierea sau folosirea de către persoanele fizice ori juridice a spațiilor aflate în proprietatea comună a proprietarilor (casa scării, ghenă, subsol etc.) se face numai prin contract de închiriere sau de folosință, semnat din partea asociației de proprietari de către președinte. Președintele poate semna doar dacă s-a luat această hotărâre în adunarea generală a proprietarilor, iar proprietarii direct afectați au fost de acord. Același lu-

cre este valabil și pentru schimbarea destinației apartamentului, aceea de locuință. Ancorarea de reclame pe pereți, suspendări de stâlpi, pereți, scări interioare și altele asemenea, se vor putea face numai dacă sunt de acord proprietarii, și pe baza unui proiect tehnic întocmit de instituții de specialitate, verificat de un expert autorizat. Este nevoie, bineînțeles, și de o autorizație pentru executarea de lucrări.

Televiziunea prin cablu

Fiecare dintre noi posedă un televizor și este racordat „la cablu”. Unii ne-am dori să fim abonați la o altă societate, care are programe mai bune sau practică prețuri mai mici. Nu avem, însă, din ce ne alege. Deși, în ultima vreme, în unele zone au început să fie câte două societăți în același bloc. Noi, locatarii, pierdem sau câștigăm? În primul rând, orice societate care „intră” în bloc trebuie să aibă acceptul Asociației de Locatari sau de Proprietari. Pentru a primi acceptul, legea spune că trebuie să fie de acord majoritatea simplă (jumătate plus unu) a locatarilor. Aceeași majoritate stabilește și firma de televiziune prin cablu cea mai convenabilă. Practica ne arată

Foto: Omni Press & Design

că, în foarte multe cazuri, președintele de bloc sau administratorul semnează acest acord fără să mai ceară părerea celorlalți. Drept mulțumire, îi este instalat cablul pe gratis și nici nu plătește abonamentul, cel

puțin o perioadă. Pentru cei mai „apucători”, firma are grijă să pună la socoteală și un comision, mai ales atunci când există concurență. Acceptul Asociației îi este de ajuns. Reprezentanții Primăriilor spun că nu pot da autorizație pentru „cabliști”, din două motive: pentru că nu au vreun act de proprietate sau de închiriere a spațiilor comune din casa scării și pentru că nu cere nimeni autorizație ca să dea o gaură în zid.

Prăvălia de la parter

Autorizațiile de construcție luate de la Primărie sunt vizate de Comisia de Urbanism

și aprobate de Consiliul Local. Modificările care se fac, susțin autoritățile, nu afectează structura de rezistență a blocului, pentru că se dau aprobări doar pentru lucrări în zona ferestrelor și nu se sparge nici un perete de susținere. Tot Primăria dă aprobări și pentru aleea care duce la magazin, pentru scara exterioră, pentru tot. Există însă, spun reprezentanții autorităților locale, și magazine care nu au absolut nici un fel de aprobare, care funcționează ilegal și pun în pericol siguranța celorlalți. Cât privește magazinele construite în holul de la intrarea în bloc, acestea sunt construite, de obicei, din rigips și

BCA, și au nevoie de aceleași aprobări și autorizații. „Oricum, un asemenea magazin nu se poate nici înființa, nici funcționa fără acordul dumneavoastră, al locatarilor sau proprietarilor din bloc. Administratorul și președintele de bloc trebuie să prezinte, la cererea oricărui locatar, procesul-verbal sau lista cu semnături prin care majoritatea locatarilor sunt de acord cu magazinul”, susține Radu Opaina, președintele Federației Asociației de Proprietari din România. Cereți această listă și veți vedea dacă nu cumva magazinul a primit aprobarea pe bază de șpagă.

DANIEL VALERIU

Pericol de moarte!

Radu Opaina, consideră că mare parte dintre blocurile care au magazine la parter au suferit modificări în structura de rezistență, iar acest lucru se va vedea la primul cutremur mai serios. Președintele Federației Asociației de Proprietari din România ne-a declarat că există numeroase plângeri ale locatarilor, care reclamă că diverse lucrări în spațiul comun le afectează viața și îi fac să trăiască cu frica în sân. „Orice locatar care se consideră lezată de diverse acțiuni pe care administrația blocului le desfășoară fără a avea acordul asociației poate veni la noi pentru lămuriri și promitem că îi vom ajuta. Cât privește zecile de dughene construite în blocuri, «după ureche», fără aprobări și fără proiecte realizate de persoane autorizate, proprietarii acestora au pus în pericol chiar viața locatarilor și ar trebui trași la răspundere», ne-a declarat Opaina.

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

An Nou militant

Ați auzit, probabil, despre depresia de Sărbători. Poate că ați și trăit-o, deși probabil că nu veți recunoaște. Nu, nu o fac numai oamenii singuri sau care au avut o mare problemă de curând. De altfel, dacă ai avut o mare problemă, nici măcar nu se mai poate numi depresie. E o chestie care ține mai mult de starea asta de amorțeală de după ghiftuirea și alcoolizarea indispensabile, de după veselie, forțată sau autentică, de sărbătoare. Printre cetățenii care nu ajung la spital cu indigestie acută sau cu sindromul de supra-sarmalizare, se află destui care, profitând de liniștea relativă ce urmează, încep să-și facă bilanțul anului trecut (sau anilor trecuți, dacă sunt mai înclinați spre analiză și sinteză). Din moment ce oameni suntem, bilanțul iese mai mereu prost. Și, pentru că aici voiam să ajung, cum să nu iasă prost, când Anul Nou începe întotdeauna iarna? Și când, pentru această emisferă, latitudine și longitudine, iarna înseamnă ce știm prea bine, un sezon deloc prietenos cu oamenii, exceptând imaginile idilice de la munte și din reclame, dar care nu se regăsesc niciodată în orașul ba mocirlos, ba alunecos, dar oricum deloc frumos?

Ei bine, niciodată n-am știut cine au fost mințile luminate care au pus începutul de an iarna și de ce au făcut ceea ce era de nefăcut. Păi nu era mai logic ca anul să înceapă când începe și vremea frumoasă, când încep culorile, decapotabilele și rochițele scurte? Păi cum să nu te deprimi, când, să

zicem, deși ai fost promovată și ai mai mulți bani la salariu, vine o factură de gaze care-ți înghite nu numai ultima mărime de salariu, cât și eventualele mărimi viitoare? Sau când, deși ai cunoscut recent pe cineva care pare a fi persoana potrivită și îndelung așteptată, până la întâlnirea cu ea ai de străbătut

tot Bucureștiul, cu autobuzul, când, să zicem, dă prima ninoare serioasă?

Dar nici măcar nu e nevoie de asta. E pur și simplu faptul că depresia e o chestie iernatică prin natura ei sau invers, iarna e depresivă prin natura ei. Începutul de an e depresiv prin natura lui așa că, în combinație cu

naturile iernatice ale depresiei și depresive ale iernii, avem un concentrat de depresie din care ajunge doar o picătură ca să arunce în aer ultimele rămășițe de euforie post-sarmalică.

Declar deci deschisă campania pentru mutarea Anului Nou în mai. Vom lupta până la capăt!

POST-SĂRBĂTORI

În America, de Anul Nou, există tradiția ca oamenii să-și formuleze așa zisele „resolutions”, adică hotărâri, scopuri, angajamente pe care își doresc să le pună în aplicare în următorul an, spre binele tuturor. La noi nu știu cum e, deci hai să vedem.

Lucia G. (19 ani, studentă).

Nu iau nici o hotărâre și nu fac nici o promisiune de Anul Nou în special. De fapt, nici n-aș avea când, că e o perioadă atât de plină și de agitată, deși ar trebui să fie una de odihnă și relaxare, încât n-am timp de nimic. Între petreceri, familie, prieteni și așa mai departe nu mai ai timp de analize și decizii.

Florin M. (28 ani, curier).

Nu pot să spun că fac vreo promisiune sau iau vreun angajament, în schimb în fiecare an îmi acord câteva momente de liniște ca să mă gândesc la ce am făcut până acum, cum stau, încotro merg, ce aș putea să schimb și așa mai departe. Dar recunosc că e o perioadă în care sunt înclinat să fac ceea ce n-am făcut tot anul, ca de exemplu să încerc să mă las de fumat, ceea ce de obicei mă ține cam o săptămână din noul an.

Cristina T. (26 ani, promoter).

Întotdeauna fac asta, îmi propun tot felul de chestii: de la să țin regim până la să-mi schimb slujba. Anul ăsta m-am hotărât să fac un master de publicitate și sper ca măcar de hotărârea asta să mă țin. Dar nu țin o evidență a promisiunilor pe care le fac, așa că s-ar putea să uit foarte

repede de ele. Și-mi aduc aminte de-abia peste un an, când mă enervez că n-am fost în stare să realizez nimic din ce mi-am propus. Și atunci îmi propun altele și o iau de la capăt.

Sorin D. (26 ani, masterand).

Iau decizii și-mi formulez obiective în orice altă perioadă a anului, dar nu de Anul Nou. Și asta pentru că, în general, într-o asemenea stare de moleșală și de amorțeală, că nu e cazul să iau vreo hotărâre. Mi se pare un moment prost pentru așa ceva.

Georgiana V. (23 ani, studentă).

Ca toată lumea, am mai mult timp să mă gândesc la ce am făcut până acum și ce-mi propun pentru viitor. Dar nu cred că e ceva clar, ci mai degrabă o stare difuză, meditativă. Mai ales dacă merg la părinți, unde e multă liniște, sunt înclinată să meditez. Dar e ceva mai degrabă pasiv, ori o decizie implică acțiune.

Mihai P. (17 ani, elev).

În nici un caz. Și așa vacanța e prea scurtă, ca să ne gândim la ce vom face pe viitor. Încerc să profit de zilele astea, să mi le fac cât mai pline, să mă distrez cât pot și de-abia după aceea, când începe școala și activitatea, văd eu ce fac.

Pagină realizată de IULIA GORZO